

Loca Sacrae Scripturae

nes falsi nominis scientia, M. 15. q. 1. n. 2. p. 125

Ex Epistola ad Colossenses.

C A P. II.

- 9 In Christo habitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter, & estote in illo repleti, I. 1. q. 8. n. 38. p. 531
15 Expolians principatus, traduxit confidenter, palam triumphans illos in semetipfos, M. 1. q. 18. n. 90. p. 21

C A P. III.

- 51 Surrexistis cum Christo quae sursum sunt querite ubi Christus est ad dexteram Patris, I. 6. q. 11. n. 48. p. 581
17 Omnia quaecumque facitis in verbo, aut opere, omnia in nomine Jesu Christi facite gratias agentes Deo per ipsum, L. 1. q. 22. n. 117. p. 435

C A P. IV.

- 18 Salutatio manu mea Pauli: memores estote vinculorum meorum, M. 11. q. 2. n. 8. p. 98

Ex 1. ad Thesalonicenses.

C A P. I I.

- 5 Neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis, neque in occasione avaritiae, L. 6. q. 1. n. 3. p. 381

C A P. IV.

- 13 Credimus, quod Iesus mortuus est, & resurrexit, & ita & Deus eos, qui dormierunt per Jesum adducet cum eo, I. 12. q. 5. n. 36 p. 605
15 Ipse Dominus, in iussu, & in voce Archangelis, & in tuba Dei descendet de caelo, L. 19. exp. 2. n. 32. p. 497
15 Rogamus vos fratres, ut noveritis eos, qui laborant inter vos, & profunt vobis, L. 19. q. 6. n. 35. p. 497

Ex 1. ad Timotheum.

C A P U T III.

- 2 Oportet Episcopum irreprehensibilem esse, unius uxoris virum, sobrium, pudicum hospitalem, Matth. 29. quaest. 6. nu. 28. p. 239

C A P. VI.

- 9 Qui volunt divites fieri incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli, M. 9. q. 3. nu. 16. p. 81
13 Praecipio tibi coram Domino, ut serves mandatum, sine macula irreprehensibile, usque ad adventum Domini nostri Jesu Christi, L. 10. q. 2. nu. 8. p. 403
20 Timothee depositum custodi, devitans profanas vocum novitates, & oppositio-

Ex 2. ad Timotheum.

C A P. II.

- 4 Nemo militans Deo implicet se negotiis secularibus, L. 12. q. 2. n. 13. p. 443
C A P. I V.
16 In prima mea defensione, nemo mihi affuit, sed omnes me dereliquerunt: non illis imputetur, L. 1. q. 6. n. 28. p. 341

Ex Epistola ad Titum.

C A P. II.

- 1 Admone illos principibus, & potestatibus subditos esse, dicto obedire, ad omne opus bonum paratos esse, & neminem blasphemare, L. 19. q. 6. n. 32. p. 497

Ex Epistola ad Philemonem.

C A P. II.

- 1 Paulus vincetus Christi Jesu, & Timothei frater, M. 11. quaest. 2. n. 8. p. 8. & 17. q. 1. n. 3. p. 141

Ex Epistola ad Hebraeos.

C A P. I.

- 9 Cum iterum introduxit primogenitum in orbem terrarum, dicit: adorent eum omnes Angeli Dei, M. 1. q. 19. n. 100. p. 25
C A P. II.
10 Dicebant eum propter quem omnia & per quem omnia, qui multos filios in gloria adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummare, L. 13. q. 8. n. 68 p. 469

C A P. IV.

- 15 Non enim habemus pontificem, qui non possit condolare infirmitatibus nostris: tentatum autem per omnia, L. 23. q. 4. n. 18. p. 517. I. 6. q. 3. n. 8. p. 572

C A P. VII.

- 1 Melchisedech, Rex Salem sacerdos Dei altissimi, primum quidem, qui interpretatur rex iustitiae: deinde autem & Rex Salem quod est Rex pacis, M. 1. q. 9. n. 42 p. 10

C A P. IX.

- 4 In qua urna aurea habens Manna, & virga Aaron, quae fronderat, & tabulae testamenti, L. 1. q. 13. n. 79. p. 349

15. Morte

Loca Sacrae Scripturae.

15. Morte intercedente in redemptionem eorum praeviationum, quae erant sub priori testamento, M. 11. q. 5. n. 23. p. 101 & M. 26. q. 2. n. 10. p. 249

- 19 Lecto omni mandato legis à Moysè universo populo, accipiens sanguinem vitulorum & hircorum, cum aqua & lana coccinea, M. 11. q. 5. n. 23. p. 101

C A P. X.

- 1 Umbram habens lex futurorum bonorum non ipsam imaginem rerum, I. 1. q. 12. n. 70. p. 537

- 14 Una enim oblatione consummavit in sempiternum sanctificatos, Luc. 13. q. 8. n. 68 p. 469

C A P. IX.

- 4 Fide plurimam hostiam Abel obtulit, quam Cain, L. 7. q. 5. n. 22. p. 388

- 24 Fide Moyses grandis factus negavit se esse filium filiae Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei quam temporalis peccati habere iucunditatem, L. 11. q. 2. n. 109. p. 433

- 37 Circueverunt in meloris, in pellibus caprinis, in solitudinibus errantes angustiari, afflicti, quibus non erat mundus dignus, A. 1. q. 2. n. 13. p. 240

- 40 Deo pro nobis melius aliquid providente, ut non sine nobis consummarentur, L. 13. q. 3. n. 19. p. 459

C A P. XIII.

- 4 Ut honorabile connubium in omnibus & thorus immaculatus, M. 19. q. 6. n. 49. p. 160

Ex Jacobo Apostolo.

C A P U T. I.

- 6 Postulet in se nihil haerens: qui autem haerit similis est fluctui maris, L. 18. q. 3. n. 24. p. 489

17. Omne datum optimum, & donum perfectum desursum est, descendens à Patre luminum, I. 1. q. 3. n. 11. p. 526

C A P. II.

- 10 Quicumque autem totam legem servaverit, offendar autem in uno, factus est omnium reus, n. 125. p. 437

- 12 Sic loquimini, sic facite sicut per legem libertatis incipientes iudicari, L. 19. q. 5. n. 29. p. 342

C A P. III.

- 7 Quae enim desussum est sapientia, primum quidem publica est, deinde pacifica, A. 9. q. 4. n. 24. p. 312. I. 8. q. 1. n. 4. p. 586

C A P. V.

- 1 Agite nunc divites, plorate ululantes in miseris vestris, quae adveniet vobis: Ecce merces operariorum, L. 17. q. 1. n. 7. p. 480

- 2 Divitiae vestrae putrefactae sunt, & vestimenta vestra à tineis comesta sunt, I. 6. q. 4. n. 17. p. 574

- 9 Nolite ingemiscere fratres, in alterutrum, ut non iudicemini: Ecce iudex ante januam astitit, M. 24. q. 2. nu. 13. p. 224

- 17 Elias oratione oravit, ut non plueret super terram, & rursum oravit, & caelum dedit pluviam, L. 1. q. 3. nu. 12. p. 337

Ex 1. Petri.

C A P. II.

- 13 Subjecti igitur estote omni humanae creaturae propter Deum, sive regi, quasi praecellenti, L. 3. q. 7. n. 62. p. 369

C A P. IV.

- 14 Quoniam quod est honoris, gloriae, & virtutis Dei, qui est eius Spiritus, super vos requiescit, I. 4. q. 2. nu. 9. p. 622

Ex 2. Petri.

C A P U T II.

- 14 In conviviis luxuriantes vobiscum, oculos plenos, & incessabilis delicti, L. 14. q. 2. n. 12. p. 473

C A P. III.

3. Venient in novissimis diebus in deceptionem vestram, juxta proprias concupiscentias ambulantes, L. 18. q. 2. n. 23. p. 488

Ex 1. Joann.

C A P. V.

3. Haec est Charitas Dei, ut mandata ejus custodiamus, M. 11. q. 5. n. 19. p. 100

Ex Juda Apostolo.

5. Non est ausus iudicium inferre blasphemiae, sed dixit: Imperet tibi Dominus, L. 11. q. 12. nu. 58. p. 423

19. Qui segregant semetipfos animales spirituum non habentes, L. 12. q. 1. n. 22. p. 444

Ex Apocalypsi cap. 1.

C A P U T. I.

5. Iesus lavit nos à peccatis nostris in sanguine suo, I. 1. q. 12. n. 69. p. 537

8. Ego sum Alpha, & Omega, principium & finis, M. 17. q. 2. n. 7. p. 142

13. Vestitum podere, praecinctum, ad mamillas zona aurea, L. 2. q. 4. n. 24. p. 362

16. Et habebat in dextera sua stellas septem, & de ore ejus gladius ex utraque parte acutus exibat, & facies ejus sicut Sol lucet in virtute sua, M. 2. q. 3. n. 13. p. 26. & q. 4. n. 15. ibid. L. 1. q. 5. n. 19. p. 339

C A P. II.

4. Habeo adversum te pauca, quia Charitatem tuam, primam reliquisti, memor itaque esto unde excideris, L. 12. q. 8. n. 55. p. 451

Loca Sacrae Scripturae

CAP. V.

1. Vidi in dextera sedentis super thronum librum scriptum intus, & foris, signatum sigillis septem, L. 1. q. 6. n. 27. p. 8.
6. Vidi tanquam Agnum occisum, habentem cornua septem, & oculos, septem: qui sunt septem Spiritus Dei missi in omnem terram, M. 15. q. 3. n. 10. p. 127.
7. Et venit, & accepit de dextera sedentis in throno, librum. L. 4. q. 2. n. 19. p. 375.
8. Et cum aperisset librum, quatuor animalia, & vigeinti quatuor seniores, ceciderunt coram Agno. L. 4. q. 2. n. 26. p. 377.
9. Vincit Leo de tribu Juda, radix David aperire librum, & solvere septem signacula ejus, L. 1. q. 1. n. 75. p. 53.
9. Et cantabant: Dignus es Dñe accipere Librum, & aperire septem signacula ejus: quoniam occisus es, & redemisti nos in sanguine tuo, ex omni tribu, & lingua. L. 12. q. 6. n. 38. p. 448. Joan. 12. q. 9. 64. p. 60.
10. Et fecisti no Deo nostro regnum, & regnabimus super terram, M. 24. expof. 4. n. 48. p. 230.

CAP. VI.

6. Et audiui tanquam vocem in medio quatuor animalium: Bilibris tritici denario & tres bilibres hordei, denario, & vinum & hordeum, ne laferis, M. 21. q. 1. n. 21. p. 185.
9. Vidi sub altare animas interfectorum, propter verbum Dei, & propter testimonium, quod habebant, M. 10. q. 4. n. 18. p. 91.
10. Et clamabant voce magna dicentes: usquequò Domine, Sanctus, & verus, non iudicas, & vindicas sanguinem nostrum, M. 5. q. 6. n. 29. p. 55.

CAP. IV.

10. Providebant viginti quatuor Seniores ante sedentem in throno, & adorabant viventem in saecula saeculorum, & mittebant coronas ante thronum, L. 6. q. 12. n. 35. p. 552.

CAP. VII.

9. Vidi alterum Angelum ascendentem ab ortu solis, habentem signum Dei vivi, & clamavit voce magna quatuor Angelis, quibus datum est nocere terrae & mari, M. 27. q. 2. n. 3. p. 258.

CAP. X.

1. Et vidi alium Angelum fortem descendentem de caelo, amictum nube, & iris in capite ejus & facies ejus erat sicut Sol, A. 9. q. 4. n. 24. p. 312.

2. Habebat in manu sua Librum apertum & posuit pedem suum dextrum super mare, L. 8. q. 1. n. 1. p. 86.

CAP. XI.

12. Audierunt vocem magnam de caelo di-

centem eis: Ascendite huc, & ascendent in caelum in nube, & viderunt inimici eorum, L. 21. q. 1. n. 2. p. 505.

CAP. XII.

1. Signum magnum apparuit in caelo, mulier amicta Sole, & Luna sub pedibus ejus, & in capite ejus corona stellarum duodecim, Matth. 1. q. 1. n. 4. p. 4. L. 1. q. 14. n. 78. p. 250.

3. Ecce draco magnus rufus, habens capita septem, & cornua decem, & in capitibus ejus diademata septem, M. 15. q. 3. n. 10. p. 127.

4. Et draco stetit ante mulierem, quae erat paritura, ut cum peperisset filium ejus devoraret, L. 1. q. 3. n. 15. p. 338.

CAP. XIII.

4. Et adoraverunt bestiam dicentes: quis similis bestiae, & quis poterit pugnare cum ea, & datum est ei, L. 6. q. 5. n. 3. p. 571.

11. Vidi aliam bestiam ascendentem de terra, & habebat cornua duo similia Agni, & loquebatur sicut draco, Luc. 8. q. 2. n. 12. p. 393.

CAP. XVI.

1. Ecce Agnus stabat supra montem, & cum eo centum quadraginta quatuor milia habentes nomen ejus, & nomen Patris ejus scriptum in frontibus suis, M. 1. q. 14. n. 70. p. 16.

CAP. XVII.

1. Veni ostendam tibi damnationem meretricis magnae, quae sedet super aquas multas, cum qua fornicati sunt reges terrae, M. 14. q. 3. n. 19. p. 122.

15. Et dixit mihi: Aquas vidisti ubi meretrix sedet, populi sunt & gentes, & linguarum, L. 1. q. 5. n. 32. p. 545.

CAP. XXI.

1. Vidi caelum novum, & terram novam: primum enim caelum, & prima terra abiit, L. 11. q. 11. n. 57. p. 422.

2. Et ego Joannes vidi sanctam civitatem Jerusalem novam descendentem de caelo a Deo paratam, sicut sponsam ornatam viro suo, L. 10. q. 5. n. 21. p. 406.

9. Et venit ad me unus de septem Angelis habentibus phialas plenas septem plagis novissimis: & locutus est mecum dicens: Veni, & ostendam tibi sponsam uxorem Agni, L. 10. q. 3. n. 12. p. 593. & 15. q. 2. n. 9. p. 627.

CAP. XXII.

2. Ex utraque parte fluminis lignum vitae, afferens fructus duodecim, per menses singulos, reddens fructum suum, & folia ligni ad sanitatem gentium, M. 21. q. 3. n. 31. p. 187.

INDEX CONCIONATORIIUS.

Cum totus hic Liber sit pro Evangelio explicando; hic index poterat videri superfluum; ad majorem tamen abundantiam, illum hic reponimus.

Littera M. Mattheum, A. Marcum, L. Lucam, I. Joannem, numerus sequens Caput, Exp. Expositionem, q. questionem, n. numerum marginalem, p. denique paginam indicant.

DOMINICA I. ADVENTUS.

Luc. 21.

LUCI signa in Sole, & Luna. His signis nos admonet Deus, ut ab ejus ira ventura fugiamus, Luc. 13. q. 4. n. 26. 27. 28. 29. p. 460. 461.

Erum signa in Sole & Luna. Admonetur peccator ut Deum judicem timeat, M. 27. q. 7. n. 45. 46. p. 266.

Erum signa in Sole, ut appareat obduratio peccatoris, quae adhuc sub flagello non emendatur, M. 24. q. 3. n. 2. p. 222.

Erum signa in Sole, & Luna. Bonorum temporalium finem nobis proponit Spiritus Sanctus ut emendemur, A. 8. q. 3. n. 20. 21. p. 307.

Erum signa in Sole: Ut scribit D. Matth. 24. Sol obcurabitur, videris horrorem divinae justitiae, A. 3. q. 1. n. 4. p. 285.

Erum signa. Cum tanta signa praecedant, ante diem judicii, coram populo repetitus erit, ut dicat Christus de illo, neque filius hominis, neque Angeli in caelo, sed solus Pater scit? M. 24. q. 3. n. 18. 19. 20. 21. p. 225.

Ascensibus hominibus. Si ignis inferni modo ardet in nostra cogitatione, postea non ardebit, L. 15. q. 3. n. 1. 3. & 14. p. 627.

Ascensibus hominibus. Ratio reddenda in die judicii, maxime timenda, L. 19. q. 5. n. 28. Ex quo diabolus etiam timet diem judicii, A. 1. q. 3. n. 17. p. 281.

Ascensibus hominibus. Ex minace supplicio tot signis visis inducuntur homines ad vitam novitatem, L. 5. q. 2. n. 8. 9. 10. p. 565.

Erum signa. & deditis mihi manducare. Benignitati in pauperes comparatur Regnum caelorum, L. 12. q. 8. n. 52. 54. p. 608.

Quod fecistis uni ex fratribus meis, mihi fecistis. Pauperes, & humiles maxime elevantur a Christo, L. 14. q. 4. n. 17. 18. p. 474.

DOMINICA II.

Matth. 11.

Cum audisset Joannes in vinculis. Maxime magnificatur Joannes, quod esset ipse in vinculis cum regnat Herodes, I. r. q. 6. n. 26. & 28. p. 519. Joan. 8. q. 2. n. 7. 8. & 9. p. 587.

Joannes in vinculis. Ut pote Dei dilectissimus; Justus tanquam Dei agricultura multis laboribus exercendus, Luc. 21. q. 3. n. 15. p. 507. I. 15. q. 1. n. 1. 2. 3. & 4. p. 625.

Mittens duos de discipulis suis. Non solum Joannes ducebat ad Christum, ut praedicabat in Jordane, sed etiam cum esset in vinculis, M. 21. q. 3. n. 29. 30. 31. p. 187.

Mittens duos de discipulis suis. Cum esset Joannes in vinculis, ac illis oppressus etiam de aliorum salute agit, quod est valde divinum, Matth. 11. q. 2. n. 5. p. 97. L. 21. q. 2. n. 6. p. 506.

Mittens duos de discipulis suis. Interior virtus Joannis etiam resplendet exterius de aliorum salute agens, L. 11. q. 22. n. 116. 117. 118. p. 435.

Mittens duos; non omnes, sed duos, quia non omnes sunt apti ministri, sed ille tantum, de quo experimentum habetur, L. 19. q. 8. n. 42. & magna prudentia requiritur in ministro eligendo, M. 23. q. 7. n. 6. 4. 6. 5. 6. 6. 7. p. 214. & valde raro bonus minister invenitur, M. 24. q. 7. n. 49. 50. p. 230.

Tues qui venturus es. Ita ut tota nostra spes sit in te solo & in nullo alio, L. 21. q. 1. n. 3. 4. & 5. p. 505. 506.

Ie, dicit Joanni, quae vidistis, caeci vident, claudi ambulant. Praedicator potius debet dicere opere, & actione quam verbo, M. 5. q. 2. n. 7. p. 51. & q. 5. n. 24. p. 54. M. 13. q. 5. n. 23. 24. p. 113.

Caeci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes evangelizantur. Tanquam quid majus, ac rarius ultimo loco ponitur quod pauperibus, a quibus nihil speratur, regnum caelorum annuntietur, Matth. 24. quae. 8. n. 56. p. 231.